

[Ole Donner]

mer prisstigninger. Det er dokumenteret igennem adskillige henvendelser til Skatteudvalget, at der er skævheder, og ifølge Dagbladet Børsen i går er man i hvert fald både i Finansministeriet og Skatteministeriet dybt uenige om, hvordan det overhovedet skal fortolkes.

Vi synes, det er en overmåde dårlig lovgivning, der her er lavet, og vi er helt sikre på, at vi ret snart inde i det nye år må lave adskillige ændringer i det, som jeg vil kalde biksemad. Jeg synes, det er fortvivlende, at man lovgiver på den måde, at man hæver momsen til 25 pct. på det grundlag her.

Det eneste, vi er positive over for, er ophævelsen af ambien, men det kan vi jo ikke engang komme til at stemme for, for det hele er blandet sammen i én stor pærevælling. Men jeg vil gerne sige, at vi allerede i 1987 sagde, at det var ulovligt. Men man har jo en mærkvardig måde at gøre det på her i Folketinget. Man siger: Vi ved godt, det er ulovligt at lave ambi, men nu indfører vi det, så kan vi måske nå at opkræve en 60-70 mio. kr., inden det går galt. Når så det går galt, vedtager vi noget andet, og så kan det køre, indtil det også bliver stoppet. Vi synes, at det i allerhøjeste grad er betænkeligt, at man laver sådan noget – efter min mening – makværk.

Vi stemmer imod samtlige ændringsforslag og samtlige tre lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Når man har fulgt med i den forløbne del af samlingen, kan det jo ikke undre, at Fremskridtspartiet selvfølgelig stemmer imod disse forslag. Det ville være en værdig opgave for en kyndig forsker at kortlægge, hvad Fremskridtspartiet alt i alt har stemt imod i 1991 – eller altså i de forløbne måneder af samlingen 1991-92.

Det er altså ingen sensation, og det er ikke særlig sørgeligt, men det, der er det pinlige ved det, er, at der er nogle partier – eller i hvert fald et enkelt – og nogle medlemmer af dette Ting, som betragter sig stående uden for det; jeg vil kalde nødvendighedens lov. Der sker altså ting og sager i verden, som gør det nødvendigt, at man forholder sig til det, og at man bøder på udviklinger, som ville være væsentlig værre end det, man gør. Men hvis man kan være fribytter og stille sig uden for nødvendighedens lov, så kan man indtage den nejattitude, som

Fremskridtspartiet også vælger i disse tre love, som jeg vil betragte som helt igennem nødvendige, og der er i hvert fald ikke fra Fremskridtspartiet eller fra nogen anden fremlagt forslag til en bedre imødegåelse af den situation, som opstod.

Derfor må vi tage det med sindsro. Det, der undrer mig, er, at Fremskridtspartiet har så lidt tiltro til den fri konkurrence, at de står her og fremmaner spøgelse om prisstigninger. Når vi ser, hvordan der konkurreres i alle led i fremstillings- og distributionsprocessen, så har vi i hvert fald i CD fuld tillid til, at konkurrencemomentet nok skal sætte ind. Da der ikke er nogen saglig begrundelse for at fremkalde prisstigninger, er jeg sikker på, at det ikke vil lykkes Fremskridtspartiet at fremmane dem, men at den frie, sunde konkurrence nok skal gøre sig gældende. Vi ser jo, at prisniveauet på langt de fleste varer i Danmark, når vi ser bort fra de specielt beskattede varer, er væsentlig lavere end i vore nabolande både imod nord og imod syd.

Derfor kan CD med fortrøstning om, at disse love ikke vil fremkalde prisstigninger, som ikke ville være kommet alligevel, glimrende stemme for disse love. Men Fremskridtspartiet fortsætter altså sin de korslagte armes politik.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Hr. Arne Melchior bekymrer sig åbenbart meget om, hvorledes Fremskridtspartiet arbejder her i Folketinget, og siger, at vi fører de korslagte armes politik, og at vi vælger at stå udenfor. Dertil vil jeg gerne sige, at dér er vi nok en lille smule handicappede i forhold til CD, idet vi jo har deltaget i samtlige møder, vi har læst alle de protester, der har været, vi har set de deputationer, der har været.

Noget andet er, hvis man står udenfor rent fysisk, og det er ikke det, Fremskridtspartiet gør, det er der andre her i dette Ting der gør. Derfor bekymrer det ikke Fremskridtspartiet, at hr. Arne Melchior står heroppe og nedgør os. Jeg vil gerne understrege, at i Skatteudvalget er CD altid repræsenteret, men hr. Arne Melchior og andre i dette Ting ved, hvordan CD passer deres arbejde her i Tinget.

(Kort bemærkning).